

HÖGSKOLAN FÖR LÄRANDE
OCH KOMMUNIKATION
HÖGSKOLAN I JÖNKÖPING

Sex and the City

En kvalitativ studie om serien och karaktärerna

Ninella Adrović

C-uppsats 15 hp

Medie- och kommunikationsvetenskap

Vårterminen 2011-03-01

Handledare:

Madeleine Wetterskog

Examinator:

Ebba Sundin

Innehåll

1. Introduktion	1
1.1 Motiv för ämnesval	2
1.2 Bakgrunden till serien och huvudkaraktärerna	2
2. Teori	4
2.1 Feminismen	7
2.2 Stereotyper	9
2.3 Tidigare studier av SATC och andra serier	10
3. Problemformulering	12
3.1 Syfte	12
3.2 Frågeställningar	13
4. Metod och Materiel	14
4.1 Material	14
4.2 Metod	14
4.3 Validitet och Reliabilitet	15
5. Resultat	17
5.1 Kvinnornas framställning	17
5.1.1 Charlotte York	17
5.1.2 Samantha Jones	20
5.1.3 Carrie Bradshaw	22
5.1.4 Miranda Hobbes	23
5.2 Kvinnornas likheter och olikheter	25
5.3 Kvinnornas stereotyper	26
5.4 Seriens beskrivning inom såpoperagenren	28
6. Diskussion	29
6.1 Kvinnornas framställning	29
6.2 Framträdande av stereotyper	30
6.3 Feministisk synvinkel	31
6.4 Seriens framställning	32
6.5 Förslag på vidare forskning	33
Referenser	34

SAMMANFATTNING

Ninella Adrović

Sex and the City

Antal sidor: 33

En kvalitativ studie om serien och karaktärerna

Syftet med denna studie är att undersöka hur de kvinnliga huvudkaraktärerna i den amerikanska dramaserien Sex and the City framställs. En analys har gjorts på sex avsnitt av serien. Analysmaterialet studerades utifrån ett feministiskt samt stereotypiskt perspektiv. En av utgångspunkterna har varit antagandet om att karaktärerna är olika.

Undersökningen syftar också till att analysera serien och se om den är en traditionell eller en modern såpopera.

Studien grundar sig på en innehållsanalys. Resultatet kommer att delvis vara generellt för hela serien, eftersom karaktärerna följer med alla säsonger men utvecklas under seriens gång.

Resultatet av undersökningen stärker antagandet av att karaktärerna är olika. Kvinnorna representerar stereotyper av olika slag. Resultatet visar även att kvinnorna också har mycket gemensamt. Serien kan varken placeras i den traditionella såpoperan eller i den postmoderna såpoperan. Sex and the City är en serie som har element från båda subgenrerna.

Sökord: Sex and the City, feminism, stereotyper, såpopera

ABSTRACT

Ninella Adrović

Sex and the City

Pages: 33

A content study about the series and the characters

This study is made to examine how the four female characters in Sex and the City are described. This study is analyzed and looked at with feminism and stereotypes. Six episodes from every season have been selected.

The purpose of the study was also to examine if Sex and the City is a traditional or a modern soap opera.

The study is based on a content analysis. The result is partly applied on the whole Sex and the City because of the fact that the characters are participating in every season but they are also in devilment all the time.

The result of the study shows that the characters are very different and represent different types of stereotypes. The characters are also very similar when it comes to different situations. Sex and the City is not a traditional soap opera or a postmodern soap opera. Sex and the City has element from both of the two types of soap operas.

Keywords: Sex and the City, feminism, stereotyper, såpopera

---

1. Introduktion

Den 22 februari 2004 sändes det allra sista avsnittet av serien *Sex and the City; An American Girl in Paris, Part Deux*. Det var många tittare som satt bänkade framför tv:n för att se hur kärlekssagan mellan Carrie Bradshaw och Mr. Big skulle sluta. Det var inte bara de trogna tittarna som hyllade serien. Det gjorde också medierna, som med stor eloge sa adjö till serien. *Sex and the City*, som också fick förkortningen SATC kom till att bli den mest sedda och den mest diskuterade tv-serien på många år.¹ Idag, snart elva år senare efter det att serien slutade sändas, lever den fortfarande kvar genom bussturer som är guidade för att visa inspelningsplatserna och för att erbjuda chansen att få uppleva sådant som de kvinnliga huvudkaraktärerna i serien gjorde.

Såpopera är en form av tv-serier som handlar om relationsförvecklingar. Om SATC går att klassas som en såpopera eller inte kommer att tas upp senare i analysen, men under sina inspelningsår fick serien klassificeras som modern sitcom, där serien spelas in ute, i den verkliga miljön istället för inne i en studio med pålagda skratt.²

Första kapitlet inleds med syftet och frågeställningarna. Avsnittet följs av teori samt material- och metodredovisning. Kapitlet därefter presenterar resultatet av studien och därefter följer en diskussion.

Under hela uppsatsen kommer *Sex and the City* att förkortas till SATC och när begreppet kvinnorna tas upp, innefattar det endast de fyra huvudkaraktärerna. Carrie Bradshaw, Samantha Jones, Charlotte York och Miranda Hobbes.

---

¹ Gerhard. J (2005)

² <http://www.haaretz.com>

1.1 Motiv för ämnesval

Framställningen av män och kvinnor i medier är för det mesta olika, både i TV och i tidningar. Därför är det viktigt att forskning i detta område görs då synen på hur kvinnor framställs i medier påverkar hur vårt samhälle utvecklas. Det har också en stor betydelse för vad som idag kallas jämställdhet.³

Mer studier och fler undersökningar inom detta område kan bidra till att se hur utvecklingen i samhället har gått när det kommer till vad som är manligt respektive kvinnligt. Det kan vara intressant att se om gränserna har börjat suddas ut ännu mer eller om de har blivit mer tydliga.

1.2 Bakgrund till serien och huvudkaraktärerna

SATC tar sin början i tidningen The New York Observer. Det är Candace Bushnell som ligger bakom krönikan som senare blev en stor TV- sensation. Krönikan handlade om relationer, sex, vänskap samt huvudkaraktären som också betraktades som Candace Bushnell's alter ego; Carrie Bradshaw.

Det var när TV-producenten Darren Starr kom i kontakt med krönikan som idén om att skapa en serie blev verklighet. Darren Starr är känd för att ha skapat såpoperor som Melrose Place och Beverly Hills 90210. Candace Bushnell och Darren Starr kom i kontakt med varandra och efter en intervju som Candace Bushnell hade med Darren Starr var det bestämt att krönikan skulle bli en serie. Darren Starr's vision var att skapa en bro mellan de traditionella såpoperorna och filmerna. Serien skulle vara en komedi om sex ur en kvinnlig synvinkel men han ville inte att serien skulle vara en sitcom, vilket innebär att inspelningen sker i en studio med publik. Han ville istället filma ute i den verkliga miljön. Produktionsbolaget HBO blev intresserade och Darren Starr spelade in ett pilotavsnitt, vilket också blev det första avsnittet av många. Serien blev dock klassificerad som sitcom men hade drag åt både såpopera och drama.⁴

---

³ Hirdman, A (2002)

⁴ <http://www.haaretz.com>

Seriens huvudkaraktärer består av fyra kvinnor. Carrie Bradshaw, Samantha Jones, Miranda Hobbes och Charlotte York.⁵

Carrie är kvinnan bakom krönikan i serien. Hon är också seriens röst, hjärta och egentliga huvudperson. Det är hennes röst och historia tittarna får följa. Carrie är en självständig kvinna. Hon vill stå på egna ben samtidigt som hon letar efter den rätte att dela sitt liv med. Det som skiljer Carrie och andra kvinnor i såpoperor åt är hennes syn på äktenskap. Hon ser inte giftemål som ett måste i livet. Som en vän är Carrie omtänksam, stödjande och en bra lyssnare som inte dömer andra. Utöver det är hon intelligent, lojal, rolig. Hon älskar mode, speciellt skor.⁶

Samantha Jones är den mest vilda och rebelliska av dem alla. Hon är emot äktenskap, barn och hon anser att monogami är en sjukdom. Samantha arbetar inom PR och hon lever ett fartfullt singelliv. Samantha är självsäker och bryr sig inte om vad andra tycker om henne och hennes livsstil.⁷

Miranda är singel och en framgångsrik advokat. Hon, precis som Samantha tror inte på äktenskap men hon vill heller inte leva ensam. Miranda är en kvinna med stark personlighet med åsikter om precis allt. Miranda pratar ofta om hur män har alldeles för mycket makt och att hon tycker att kvinnor borde få uppträda likadant som männen gör när det kommer till kärlek och förhållanden.⁸

Charlotte York spelar motsatsen till de övriga väninnorna i serien. Hon är för äktenskap, hennes mål i livet är att hitta en man att dela sitt liv med, att bli en bra fru och en bra mor. Hon anser att det är kvinnornas mening med livet och hon kan inte förstå hur de övriga väninnorna kan tycka så som de gör gällande kärlek och äktenskap. Charlotte är ärlig och kärleksfull och allt hon önskar sig i sitt liv är att vara lycklig.⁹

---

⁵ Sohn, A (2002)

⁶ Sohn, A (2000)

⁷ Sohn, A (2002)

⁸ Sohn, A (2002)

⁹ Sohn, A (2002)

2. Teori

Genren såpopera kan definieras på många olika sätt. En definition som ofta används är att såpopera är en form av tv-serier som handlar om relationsförvecklingar. Relationsförvecklingarna aktiverar tittaren hela tiden genom att oavbrutet få dem att fundera över vad som ska hända nästa gång.¹⁰ Genren betraktas även som kvinnlig då den styrs av relationsförvecklingar vilket oftast handlar om kvinnors liv, starka känslor, romantik samt att den största publiken består av just kvinnor.¹¹ Nöjet med såpoperan utgörs av att kvinnorna som tittar kan bedöma situationerna som uppstår samtidigt som de kan förutse konsekvenser av handlingarna som sker.¹² Tittaren kan dessutom se situationerna som uppstår från olika personers vinkel och perspektiv samtidigt som de sitter och bedömer dessa situationer och konsekvenserna utav de handlingar som sker.¹³ Händelseförloppet i en såpopera styrs av det emotionella dramat, det är det ständigt skiftande mänskliga livet som är intressant för tittarna. Det liknar inte komedi eller actionserier på det viset att komiken och spänningen för handlingen framåt, utan här styr relationsförvecklingarna hur serien ska utvecklas.¹⁴

Förutom att såpoperan tilltalar mest kvinnor finns det också andra faktorer som avgör tittarnas förhållningssätt till genren. Det kan bland annat vara etnisk tillhörighet, social tillhörighet och ålder som spelar en stor roll för hur människor kommer att tolka och förhålla sig till seriernas innehåll.¹⁵

En typisk och klassisk såpopera som sändes för många år sedan är Dallas. Dallas hade sin storhetstid på 80-talet och var en amerikansk såpopera där handlingen kretsade runt familjen. En annan såpopera som inte är lika typisk och klassisk, utan mer postmodern är Melrose Place som kom på 90-talet. Melrose Place tog det hela med såpopera ett steg längre och spelade mer på realistisk närhet och medvetna överdrifter än vad den traditionella såpoperan gjorde. Den berömda svenska såpoperan Rederiet är ett exempel som befinner sig mitt i mellan dessa två ingångar till genren. Alla tre exempel har dock olika budskap när det gäller

---

¹⁰ Geraghyts, C (1992)

¹¹ Lillequist, M (2000)

¹² Brunsdon, C (1983), Gergathy, C (1992), Modleski, T (1982)

¹³ Modleski, T (1982)

¹⁴ Lillequist, M (2000)

¹⁵ Lillequist, M (2000)

genusordningen. De har också olika bilder om vad som är manligt och kvinnligt samt befinner sig i annorlunda tidsuttryck.¹⁶

Tv-serier i allmänhet konstruerar gemenskap, markerar individualitet och skapar ibland motstånd mot samhällets manliga ledande ställning.¹⁷ Denna populärkultur påverkar dagens ungdomar starkt. Trycket som ungdomarna känner kommer bland annat från skönhetsidealen och kärleken.¹⁸ Innehållet och budskapet i dessa serier kan vara förtryckande. Ett och samma program kan innehålla många olika tendenser och det är vanligt att dessa tendenser avläses olika beroende på de olika livssammanhang tittarna har.¹⁹

Såpoperan tillhandahåller många annorlunda och inspirerande visioner om kvinno- respektive mansroller, andra levnadssätt samt ideala relationer mellan män och kvinnor. Men bortsett från visionerna tillhandhålls också mytbilder samt föreställningar om hur kvinnor måste förhålla sig och hur männen bör vara.²⁰

Den traditionella såpoperan från 1980- talet upprätthåller uppfattningen om kvinnors behov av manlig bekräftelse. Kvinnornas huvudsakliga uppgift är omvårdnad och att representera det goda, medan männen framställs som maktlystna och egoistiska. Det enda sättet som männen kan övertalas till godhet är om kvinnorna vädjar till dem med hjälp av sin charm, intuition och sin skönhet. Det är en stor skillnad mellan den traditionella såpoperan och den postmoderna, där den postmoderna såpoperan bryter upp den traditionella bilden av könsordningen, där kvinnor och män framställs med gemensamma egenskaper. Kvinnor beskrivs på utsidan som starka och framgångsrika men innerst inne är de mjuka samt känslomässigt beroende av männen.²¹

Skillnaden mellan arbetar- och medel/överklassittare när det gäller användningen av såpopera är stor. Människor från medel- och överklassen är i sitt mottagande mer uppenbart distanserade och ironiskt analyserande. Medan tittarna från arbetarklassen är mer engagerade och förhåller sig mer lekfullt till såpopera.²²

---

¹⁶ Lillequist, M (2000)

¹⁷ Brown, M (1994); Hobson, D (1989)

¹⁸ Lillequist, M (2000)

¹⁹ Lillequist, M (2000)

²⁰ Lillequist, M (2000)

²¹ Lillequist, M (2000)

²² Hjort, A (1985);

Kvinnor som tittade dagligen på såpopporer deltog för några år sedan i en undersökning. I denna undersökning sade de att de kunde bli inspirerade och starkare av att se de kvinnliga huvudkaraktärerna i serien klara av den dagliga tillvaron de lever i. Framställningen av att överklassen också har det svårt ibland gav en känsla av makt hos arbetarklassen.²³

Den moderliga blicken är ett uttryck som ständigt återkommer hos forskare som forskar om såpopporer och dess värld.²⁴ Den moderliga blicken kan vara en kvinna som är en mor, men hon behöver inte vara det. Hon ser alla och de förhåller sig även till henne. Hon är tillbakadragen, inte aktivt utåtagerande för sin egen vinnings skull men däremot kan hon vara självständig och aktiv för andras skull. Personen förstår alla men accepterar inte allt. Hon dömer inte personer, utan bara deras handlingar. Moderliga blicken kan också vara en man. Han är då inkännande, tröstande och stödjande.

Även i tryckta skrifter förekommer olika sorters framställningar när det gäller män och kvinnor. Vi lever i ett samhälle och i en kultur där media väljer ut och bestämmer vilka händelser, människor, skeenden som de ska presentera för oss. Vi får då en inblick i denna värld och olika sätt att se samt förstå hur vårt samhälle skapas. Samtidigt som detta sker skapas även föreställningar om vad som bör vara manligt respektive kvinnligt.²⁵

Betydelsebärande nycklar är också ett uttryck som förkommer hos forskare. Det innebär att poser, gester och kroppsretorik har stor betydelse för hur den som blir avporträtterad framställs och uppfattas.²⁶ Exempelvis används kroppsspråket för att visa känslotillstånd och sinnestillstånd. Komponenterna ska förklara det vi ser och skapa en relation till bilden och till den som tittar.

I tidningar avbildas kvinnor för det mesta stillasittande med ett leende och blicken riktad in mot kameran. Männerna däremot avbildas oftast med blicken bort från kameran samt i rörelse. När män och kvinnor avbildas tillsammans är kvinnans blick riktad mot mannen, medan mannens blick är riktad bort från kvinnan. Andra kameravinklar visar hur positioner kan betraktas. En ovanför- vinkel gör att personen i fråga framställs som liten medan den motsatta vinkeln framställer personen med högre auktoritet.²⁷

---

²³ Hobson, D (1989)

²⁴ Lillequist, M (2000)

²⁵ Hirdman, A (2002)

²⁶ Hirdman, A (2002)

²⁷ Hirdman, A (2002)

Representationen av män och kvinnor i dagens medier är ett viktigt element i konstruktionen av manligt och kvinnligt, då medier väljer hur män och kvinnor ska presenteras och vilken bild allmänheten får se.²⁸

2.1 Feminismen

Könsrollerna tillkommer under socialisationen och under sin utveckling som människa. Här lär barnen sig vad som i samhället anses vara manligt respektive kvinnligt. Förebilder tillsammans med mediernas inflytande och mycket mer uppmuntrar människor till att ta sig an dessa olika ageranden som visas på tv till sitt eget liv.²⁹

Inom feminismen finns det olika ingångar som syftar till att belysa andra synvinklar. Feminism fokuserar på att analysera olika former av fartryck och makt och på att skapa kunskap.³⁰ De olika ingångarna i feminismen är bland annat *Livmoder-feminism* som syftar till den biologiska synen på kvinnlighet. Här vill man upphöja de unika kvinnliga egenskaperna och värdena för att få jämställdhet. *Ninja-feminism* är en annan ingång som är mer radikal och låter kvinnorna ta hämnd på männen för att få dem att känna på förtrycket. *Cynism-feminism* är den tankeordning som ligger bakom den ninja feministiska filmtrenden. Man vill ersätta en typ av förtryck med en annan, vända upp och ner på könshierarkin och låta kvinnorna förtrycka männen ett tag.³¹

En annan ingång inom feminismen är *Liberal-feminismen*. Alla människor är lika och ska behandlas därefter. Denna inriktning är politisk och målet är att skapa jämställdhet i den offentliga världen. Blir det jämställdhet i arbetslivet kommer det även bli det på de övriga planen också.³² Jämställdhet kommer endast uppstå vid formella lagar och rättigheter, folkbildning samt reformer.³³ Många kvantitativa innehållsanalyser inom liberal-feminismen visar att kvinnor i media ofta framställs som en fru, mor, dotter, flickvän eller ett sexobjekt. De visas också utifrån yrken som klassas vara kvinnliga. Några exempel på yrken är

---

²⁸ Hirdman, A (2002)

²⁹ Macdonald, M (1995)

³⁰ Hollows, J (2000)

³¹ Björk, N (1996)

³² Gemzöe, L (2002)

³³ <http://www.kvinnoforbundet.fi>

sekreterare, receptionist eller sjuksköterska. Kvinnorna är även vackra och unga men inte välutbildade.³⁴

Liberal-feminismen har förslag på hur jämställdheten kan förbättras. Kvinnorna ska komma in på den manliga marknaden samt kräva makt. Liberal-feminismen har dock åkt på ett bakslag då de med sina åtgärder skapat en ny stereotyp, vilket har fått namnet *Superkvinnan*. Denna kvinna är självständig, har en karriär, är en bra fru och mor. Hon är vacker med en attraktiv kropp. Många kvinnor som har försökt efterlikna denna stereotyp har hamnat i depressioner eller gått in i väggen.³⁵

Feminismen kämpar idag inte bara för lika rättigheter mellan män och kvinnor, utan också för den symboliska definitionen av dagens kvinna. Feministiska forskare anser att människorna i dagens samhälle lever i en utseendefixerad värld där kvinnornas kroppar exponeras och retuscheras. De kämpar för att kvinnorna ska accepteras som de är.³⁶ Medier nervärderar kvinnor genom att antingen inte visa dem alls i medier eller att visa dem genom stereotypa karaktärer. Karaktärerna är begränsade och hindrar ibland utvecklingen av kvinnor vilket leder till att bilderna aldrig förändras.³⁷

Feminismen är en rörelse som kämpar för kvinnans fulla jämställdhet med mannen. Som det står skrivet ovan finns det olika feminismer inom feminismen där alla har olika inriktningar och mål. Ett gemensamt drag som alla feminismer har är att kvinnan är underordnad mannen och det tillståndet måste förändras. Det som skiljer de olika feminismerna åt är synen på hur problemet har uppstått. Ett exempel är *Likhetsfeminismen*. Denna ingång säger att män och kvinnor är mer lika än olika. Det är lika naturligt för män att vara hemma som det är för kvinnorna att försörja familjen.³⁸

---

³⁴ Curran, J, Gurevitch, M (1996)

³⁵ Curran, J, Gurevitch, M (1996)

³⁶ Pollock, G (2000)

³⁷ Van Zoonen, L (1994)

³⁸ <http://www.kvinnoforbundet.fi>

2.2 Stereotyper

Stereotyper är uppfattningar vi ger en viss grupp människor, en social grupp eller en folkgrupp. Uppfattningarna kategoriseras på faktisk kunskap för att förenkla hjärnans hantering av alla intryck som dagligen finns i människors omgivning. Stereotyper hjälper människor att förenkla världen, då världen i stor mån kan vara komplicerad och människor inte alltid klarar av att åtskilja på allt och alla.³⁹ Denna generalisering hjälper också till när vi möter nya människor. Då vet vi hur vi ska handskas med dem om vi redan har en viss uppfattning om dem.⁴⁰

Stereotyper behöver inte alltid vara negativa, utan de kan vara en förenkling som hjälper människor förstå världen och allt i den. I många fall har människan en tendens att förenkla för mycket och ser inte den riktiga människan bakom den stereotypa vilket leder till att bilden kan bli fel samt orättvis.⁴¹ Stereotyper sägs vara dynamiska och påverkas i sin tur av annorlunda kulturformer.⁴² Några exempel kan vara att blondiner är dumma eller att blondiner har roligare. Andra exempel kan vara uppfattningar om svenskar respektive invandrare. När människor tillskriver andra människor olika myter eller föreställningar kan det leda till att de stämplas som mindre värda. Stereotyper bildas utifrån yttre kännetecken såsom smink, hårfärg, kläder, hudfärg, vikt, utseende och kroppsform. Stereotyper kan orsaka en del problem. De kan innebära sämre utgångspunkt för vissa människor med en särskild stämpel. En del stereotyper kan också bli sanna då några uppfylls.⁴³

Ett begrepp inom perspektivet stereotyper är begreppet könsstereotyper. Könsstereotyper avser uppfattningar som stärker skillnaderna mellan män och kvinnor men förminskar de individuella skillnaderna inom den gruppen. Könsstereotyperna leder också de i sin tur till förutfattade meningar om män och kvinnor och hur de förväntas att uppträda gentemot varandra.⁴⁴ De traditionella könsstereotyperna beskriver männen med mer kompetent personlighet medan den traditionella kvinnan har en mer varm, mjuk och uttrycksfull personlighet.⁴⁵

---

³⁹ Aronsson, E, Wilson, T; Akert, R (1999)

⁴⁰ Angelöw, B, Jonsson, T (2000)

⁴¹ Aronsson, E, Wilson, T; Akert, R (1999)

⁴² Eagly, A, Karau, S (2002)

⁴³ Angelöw, B, Jonsson, T (2000)

⁴⁴ Eagly, A, Karau S (2002)

⁴⁵ Eagly, A, Johannesen-Smith, M, Van Egen, M (2003)

Kultur är det som mest bestämmer vad som är manligt och kvinnligt. Redan från tidig ålder uppfostras barn till att bli pojkar och flickor genom hur de klär sig samt vad de leker med. Skillnaderna mellan pojkar och flickor antas sedan vara biologiskt formade.⁴⁶

Det finns olika kategorier av stereotyper. Det finns exempelvis, folkgrupper, religioner, arbeten, kön och klasser. Skillnaden mellan män och kvinnor är att männen är dominanta, självständiga och mer kontrollerande. Kvinnorna däremot är vänligare, intresserade av andras lycka och de är socialt känsliga. En annan föreställning om kvinnor är att de är goda, milda och vänliga. I andra sammanhang förekommer olika slag av stereotyper, speciellt utseendemässigt. De kvinnliga karaktärerna är oftast storbystade, har smal midja, breda höfter och långa ben. Förutom det är de också lättklädda och har tajta kläder. Även frisyrier, accessoarer, kläder och namn på karaktären gör att personen identifieras på ett speciellt sätt.⁴⁷

2.3 Tidigare uppsatser av SATC och andra serier

Det finns andra studier som har gjorts på SATC och övriga tv-serier, men med olika inriktningar. En kandidatuppsats i ämnet media och kommunikation studerade utvecklingen i serien. Med hjälp av narrativ analys analyserades förändringarna i första och sista avsnittet. Resultatet visade att kvinnorna hade blivit mognare samt att dialogen hade flyttas från sex till kärlek.⁴⁸

I en annan uppsats gjordes en utvecklingsstudie men med en kvalitativ hermeneutisk utgångspunkt. Den amerikanska serien Vänner studerades med en textanalys för att ta reda på om karaktärerna, dramaturgin och dialogen utvecklats. Resultatet visade inte på någon större ändring, utan serien bestod oförändrad.⁴⁹

Ytterligare en uppsats tar upp SATC och gör en analys på hur kvinnliga identiteter konstrueras i SATC. Metoden som tillämpades hade med narrativ inriktning. Analysen utgick från identitetsordningar, teorier om ”vi” och ”de andra”, individuella och kollektiva

---

⁴⁶ Hirdman, Y (2001)

⁴⁷ Adams, E, Rollings, A (2007)

⁴⁸ Bånge, P (2010)

⁴⁹ Karlsson, R (2008)

identiteter, representation, andrefiering samt performativitet. Resultatet visade att kvinnornas identitet konstruerades genom ett tema eller en struktur under hela avsnitten.⁵⁰

---

⁵⁰ Samuelsson, C (2010)

3. Problemformulering

Länge har det debatterats om hur kvinnor framställs i medier och varför de framställs på det sättet som de gör. Ordet könsroll har ofta kommit till användning för att beskriva vad som representerar manligt och kvinnligt i dagens samhälle. Alla uppfattningar om vad som är manligt och kvinnligt skapas genom uppfostran och i vissa fall även genom tvång.⁵¹ Många menar att könsrollerna som existerar är biologiskt grundade då kvinnor ofta anses vara hemma och ta hand om barnen och hushållet medan mannen har ett heltidsjobb som ska försörja familjen. Kvinnorna framställs också ofta som mer känsliga eller ytliga medan männen framställs som framgångsrika eller hjältar. En del tycker att dessa könsroller finns kvar eftersom många fortfarande lever efter dem. Ett exempel kan vara att flickor ska leka med dockor medan pojkar ska ägna sig åt lek med bilar. Könsrollen formas inte bara av uppfostran, samhället och kulturen spelar också en stor roll. Medier har länge gett människor en bild av hur kvinnor samt män ska vara. Hela tiden matas människor med föreställningar, idéer, normer, attityder och åsikter som de sedan applicerar på sin verklighet. Könsrollerna blir stereotyper som representerar hur kvinnor och män bör vara. Detta är inte bara synligt i TV, utan även i tidningar där kvinnor inte syns lika ofta eller att presentationen av de båda könen ser olika ut.⁵²

3.1 Syfte

Syftet med denna studie är att presentera, utifrån utvalda teoretiska utgångspunkter hur de fyra kvinnliga huvudkaraktärerna i SATC framställs. Serien kommer att undersökas och jämföras med den traditionella samt den postmoderna såpoperan.

---

⁵¹ Hirdman, A (2002)

⁵² Hirdman, A (2002)

3.2 Frågeställningar

- Hur presenteras de fyra huvudkaraktärerna i serien?
- Är stereotyper framträdande genom kvinnornas beteende?
- Vilka likheter respektive olikheter finns bland kvinnorna?
- Är serien en traditionell eller postmodern såpopera?

4. Metod och Material

Kvalitativ innehållsanalys är metoden som är tillämpad på materialet. Denna metod är passad för att förstå materialets innebörd.⁵³ Istället för att ge konkreta svar, som kan vara uträknade, ger en kvalitativ innehållsanalys svar som förklarar betydelsen. Då frågeställningarna kräver svar som förklarar var en kvalitativ framför en kvantitativ innehållsanalys bättre. Kvalitativa undersökningar är flexibla på så vis att det går att ändra på uppläggningsen under själva genomförandet.⁵⁴ Det som kännetecknar kvalitativa metoder är beskrivning och förståelse, stort intresse för sammanhang och strukturer och osystematiska samt ostrukturerade observationer. Med kvalitativ metod går forskaren in på djupet och intresserar sig för det avvikande.⁵⁵

4.1 Material

Jag har analyserat sex avsnitt, hämtade från de sex första säsongerna av serien SATC. *Sex and the City* (säsong ett), *Take Me Out to the Ballgame* (säsong två), *Where There's Smoke...* (säsong tre), *The Agony and the Ex- Tacy* (säsong fyra), *Anchors Away* (säsong fem) och *To Market, To Market* (säsong sex). Jag valde att analysera det första avsnittet i varje säsong då jag anser att det allra första avsnittet ligger i grund för hur kvinnorna framställs. Serien började sändas 1998 och sista avsnittet gick 2004. Avsnitten som ingår i undersökningen motsvarar cirka tre timmar av analysmaterial.

4.2 Metod

Jag har studerat hur karaktärerna framställs utifrån sina personligheter, språk, förhållanden, klädsel, uppförande samt uttalanden, *Finns det speciella drag som placerar dem i specifika fack?* Jag har undersökt om kvinnornas personligheter är så starka att det går sära på dem och visa om de stereotypiska drag. Analysen har också att fastställt likheterna och olikheterna mellan de fyra kvinnliga huvudkaraktärer, *Finns det omständigheter som förenar dem?* I

---

⁵³ Östbye, H, Knapskog, K, Helland, K, Larsen, L (2004)

⁵⁴ Holme, I, Solvang, B (1997)

⁵⁵ Holme, I, Solvang, B (1997)

serien kan de framstå att vara väldigt olika men med hjälp av frågeställningen har jag tittat närmare på om kvinnorna har drag eller åsikter som gör dem mer lika varandra. Kvinnorna har jag också analyserat var för sig då jag ansåg att det kommer ge ett tydligare resultat och en mer trovärdig bild av kvinnorna, *Presenteras dem utifrån sina meriter, religion eller personligheter?* Här har jag undersökt om kvinnorna på något vis kategoriseras efter sina personligheter eller yrken. Skillnaden mellan framställningen är att här tittade jag närmare på presentationen av dem. Jag har också klargjort vilken genre SATC tillhör, genom att sätta likheter och olikheter mot varandra, *Vilka inslag finns att hämta i serien från de båda termerna?* Med andra ord har jag klargjort med hjälp av en kvalitativ studie om serien är traditionell eller postmodern.

Den kvalitativa innehållsanalysen i denna undersökning har utgått från följande element:

- Personer. *Vilka de fyra karaktärerna är och hur de framställs.*
- Stereotyper. *Om några speciella stereotyper visas.*
- Handling och intrig. *Om serien presenterar en traditionell eller postmodern såpopera.*

4.3 Validitet och Reliabilitet

Den största svagheten med materialet är att det bara täcker en liten del av serien. Bilden av kvinnorna kommer delvis att vara generell för hela serien, då materialet endast täcker 1/6 del av SATC. Materialet kan inte ge en fullständig och allsidig bild av problemet, men vad det kan ge är en inblick i problemet och hur problemet kan vara på väg att få en vändning.

Validitet beskriver trovärdigheten i materialet.⁵⁶ Undersökningen har hög validitet då det som skulle undersökas har analyserats. För att undersöka hur huvudkaraktärerna i serien framställs anses det korrekt att använda en kvalitativ innehållsanalys. Validitetens svaghet är att alla människor tolkar information och budskap olika, därför kan min syn anses vara felaktig och därmed sänka trovärdigheten.

Reliabilitet kan med andra ord beskrivas som tillförlitlighet och gäller kvaliteten i insamling, bearbetning och analys av data.⁵⁷ I denna undersökning ligger reliabiliteten på medel. Kvaliteten i insamlingen och bearbetningen av materialet anses vara korrekt eftersom jag har

---

⁵⁶ Östbye, H, Knapskog, K, Helland, K, Larsen, L (2004)

⁵⁷ Östbye, H, Knapskog, K, Helland, K, Larsen, L (2004)

gjort så som det var tänkt och inte avvikit vid någon punkt. Trots det, har inga personliga intervjuer gjorts och därför kan resultatet uppfattas som subjektiv och inte objektiv, eftersom bara en ensidig bild presenteras. I detta fall har inte heller något mätfel uppstått då det anses vara rätt metod till denna typ av undersökning.

5. Resultat

5.1 Kvinnornas framställning

De fyra olika kvinnliga huvudkaraktärernas framställning var mycket framträdande och tydlig, både lik- och olikheterna. Analysen visar också bakgrunden till en viss framställning. Ett exempel kan vara varför Samantha Jones tycker att giftemål bara är slöseri med tid medan bakgrundsfaktorn till varför Charlotte York tycket tvärtemot kommer fram till ytan. Detta gäller alla fyra kvinnor i serien. För en eller två kvinnor kanske framställningen är tydligare än de andras och har därför en bredare analys. Men samma analys har gjorts på alla fyra huvudkaraktärer. Varje kvinnlig huvudkaraktär har analyserats var för sig för att göra resultatet tydligare och för att förbättra diskussionen.

Eftersom man som tittare inte får någon tidigare uppfattning om huvudkaraktärerna och deras liv är det svårt att veta hur de kom till New York, vad det var som fick dem att lämna sina liv och komma till storstaden eller om de hade växt upp där. Något som är väldigt intressant men som inte avslöjas i serien är hur länge kvinnorna har varit bästa väninnor. Därför är det som resultatet visar en analys av karaktärernas beteende, där jag har gått in djupt och försökt ta reda på orsakerna till varför kvinnorna betar sig samt tycker som de gör. Det är alltså inte fakta som finns dokumenterat i serien utan det är analys svar baserat på min tolkning av sex avsnitt.

5.1.1 Charlotte York

Charlotte York är sexig, oskuldsfull och osäker samtidigt som hon desperat letar efter en man, den rätte att dela sitt liv med. De faktorer som beskriver henne som sexig är hennes klädsel samt sättet hon framhåller sig själv på. Kläderna skriker inte sex men de är inte heller tantiga och intetsägande. Charlotte Yorks anledning till att hon väljer att klä sig på detta viset är för att hon anser att kvinnans kropp är helig och ska endast visas till mannen som hon ska dela sitt liv med eller planerar att göra det med. Osäkerheten hon har kommer inombords och är rädslan av att aldrig hitta den rätte. Ett exempel ur en scen är när alla kvinnorna sitter tillsammans och diskuterar varför alla brandmän är gulliga när de egentligen inte är det.

Då säger Charlotte:

- *Det är för att vi vill bli räddade.* (Tystnad) Hon fortsätter sedan med:
- *Det är sant. Jag har dejtat sen jag var 15, jag är slutkörd. Var är han? (Säsong tre, **Where There's Smoke...**)*

Detta uttalande konstaterar att hon är rädd att behöva leva sitt liv ensam utan någon som älskar henne vilket förklarar varför hon också kämpar med att vara perfekt. Hennes lägenhet är fläckfri, hennes klädsel är sofistikerad. Trots det perfekta yttre har hon svårt att hitta en man som hon älskar. Alla män är bara intresserade av en sak och det är inte Charlotte York. Även männen hon dejtar måste vara perfekta. De ska vara stiliga, trevliga och ha ett bra, välbetalt jobb som kan försörja henne och en kommande familj. Hon letar desperat efter det perfekta familjelivet och hon kan inte tänka sig att leva utan det. Varför hon så desperat vill ha ett perfekt liv är för att hon anser att man kan inte bara ha en del av det. Antingen allt eller inget är det som gäller för Charlotte York. En annan anledning till hennes dröm är att hon vill ha något att visa upp. Hon är rädd för vad andra ska tycka eller tänka om henne om hon inte har det som anses vara idealt för en kvinna att ha. Ett annat exempel ur en scen där återigen kvinnorna är samlade pratar om vad de gjorde igår kväll. Carrie förklarar att hon var på bio, ensam. Charlotte reagerar och säger:

- *Folk tittar nog och tänker: "stackars patetiska flicka."* Miranda blir förvånad över hennes uttalande och frågar:
- *Går du aldrig ut ensam? (Säsong fem, **Anchors Away**)*

Att vara ensam är inte idealt för Charlotte men de övriga vännerna har inget emot det. Charlotte vill vara en kvinna som andra ska se upp till och vilja vara som. Hon vill vara en förebild. Hon vill vara den kvinna som har allt och inte saknar något. Det är också det samhället talar om till alla kvinnor, att de inte är hela utan en man vid sin sida. Allt annat förutom att inte gifta sig och bilda familj är inte acceptabelt för en kvinna, det är nästan tabu för många. Vilket går att styrka genom ett uttalande av Miranda till Carrie:

- *Samhället ser singlar i vår ålder som sorgliga och patetiska.* Vid ett senare tillfälle när alla väninnor är samlade fortsätter de att diskutera fenomenet singel.

Miranda börjar med att säga:

- *Själsfränder finns bara på sentimentala kort.* Charlotte svarar:
- *Jag håller inte med. Jag tror att det finns nån som är perfekt och gör en hel.* Miranda svarar:
- *Och om man inte hittar honom så är man inte hel? Det är så farligt!* Carrie säger:
- *Finns det bara en? Jag kan lika gärna skjuta mig själv nu. Jag tror att människor har mer än en själsfrände.* Samantha svarar:
- *Jag har haft hundratals.* Carrie fortsätter med att säga:
- *Om man missar en så kommer en ny.* Charlotte svarar emot:
- *Så funkar det inte.* Miranda säger:
- *Men du säger att du inte räcker till.* Samantha avslutar samtalet med att säga:
- *Nackdelen med den perfekta själsfränden är att det är så outhålligt.* **(Säsong 4, The Agony and the Ex-Tacy)**

Charlotte York går att beskriva som den traditionella kvinnan. Hon är en varm människa och vill alla vänner deras bästa. Vilket betyder att de ska hitta en man att gifta sig med. Genom Charlotte Yorks språk, klädsel, uppförande, förhållanden och personlighet tolkas hon som en ”fin flicka”. Så fort det hettar till bland kvinnorna och heta diskussionsämnen tas upp, som exempelvis sex är Charlotte York först att lägga handen över munnen. När kvinnorna frågar henne vem hon onanerar till vill hon först inte tala om till vem vilket bevisar att hon anser också att det är ett ämne som är privat och borde stanna i sovrummet. Charlotte York talar inte utmanande eller vulgärt och det går att exemplifiera ur en scen där Samantha använder ett vulgärt ord och Charlotte är direkt för att tysta ner henne och ber henne att använda ett annat ord istället.

Charlotte York vill lära känna männen hon dejtar innan hon går ett steg längre med dem. Charlotte York har en stark tro på att sex är kopplat till kärlek och hon anser att sex ska kvinnan bara ha med mannen som hon älskar och planerar att dela titt liv med.

- *Jag tror inte på det där snacket om att kvinnor kan ha sex som män.* Hon går sedan på en dejt utan att ta nästa steg och hon känner sig nöjd. **(Säsong ett, Sex and the City)**

Charlotte York är en av de fyra kvinnorna vars framställning var som starkast då hennes utstrålning är väldigt tydlig. Hon markerade starkt i serien vad hon tycker och står. Det gör alla huvudkaraktärer men Charlotte York är en av de starkaste på grund av att hennes syn klassas som mer traditionell i dagens samhälle. Samhället utvecklas snabbt och det gör även kvinnorna.

5.1.2 Samantha Jones

Motsatsen till Charlotte York är Samantha Jones. Samantha Jones är en frispråkig kvinna som säger precis vad som faller henne i smaken, oavsett om ämnet handlar om sex och lite därtill. Det som gör henne frispråkig är att hon vågar tala öppet om sina problem i sängen, var som helst. De kan sitta på ett kafé och hon skriker ut vad som händer med mannen som hon träffade kvällen innan. Ett exempel är när alla vännerna sitter i en taxi och Samanthas dåvarande pojkvän vinkar av dem. Charlotte säger hur roligt det är att de är lyckliga tillsammans. Samantha svarar då:

- *Jag, James och hans pyttelilla penis. Vi är en enda lycklig familj. (Säsong två, **Take Me Out to the Ballgame**)*

Hon har dessutom ett vulgärt språk och svär nästan i varje mening hon pratar. Kvinnorna sitter tillsammans och pratar medan Samantha vräker ur sig:

- *Den där jävla (i detta fall fucking) Richard. Han lämnade ett "förlåt"-meddelande. Som om det gottgör att han äter en annan kvinnas mus (i detta fall pussy). Hon fortsätter:*
- *... Inte okej att äta en annan kvinnas mus. Charlotte ber Samantha använda ett annat ord som är mer passande. Det blev sushi. Samtalet fortsätter och samtalet fortsätter om äkta kärlek. Samantha säger*
- *Skit (i detta fall fuck) i kärleken. Charlotte ger henne en blick och Samantha svarar:*
- *Jag sa "sushi" men jag behöver "skit". (Säsong fem, **Anchors Away**)*

Samantha Jones tror att den rätta mannen bara är en illusion och att kvinnor borde leva lika fritt som män. En konversation mellan kvinnorna visar hennes syn på kärlek. Samantha börjar med att säga:

- *Som framgångsrik kvinna har man två val: Man kan försöka hitta den rätte eller k****a runt som en man.* Charlotte frågar:
- *Menar du med massagestavar?* Samantha fortsätter:
- *Nej, jag menar utan känslor.* Hon förklarar för väninnorna att det är första gången i historien som kvinnor har lika mycket pengar som män samt att kvinnor kan betrakta dem som sexobjekt. Carrie frågar:
- *Är vi verkligen så cyniska? Vad har hänt med romantiken?* Charlotte håller med.
- *Tänker ni ge upp kärleken. Det är ju inte klokt!* Carrie påpekar att när den rätte dyker upp kommer hon falla pladask. Charlotte håller med men inte Samantha.
- *Det är bara en illusion. Börja leva istället!* Carrie frågar:
- *Tror du verkligen på det här med att kvinnor kan ha sex som män?* (**Säsong ett, Sex and the City**)

Den första slutsatsen att dra till varför hon känner på det viset är rädslan för att bli sårad, vilket går att bevisa då hon blev sårad av Richard. Samantha Jones är rädd för att bli kär och fastna i ett förhållande där inget nytt händer. Hon är rädd för att bara ha sex med en och samma man och samtidigt vakna upp med honom varje morgon livet ut och inte få uppleva hur det är att vara med en ny man nästan varje kväll. Samantha Jones är helt enkelt rädd för att fastna i ett mönster som hon inte kan ta sig ur, men som hon egentligen skulle kunna bli lycklig av att ha nära sig, lite struktur i livet helt enkelt.

Samantha Jones kroppsspråk och klädsel beskriver henne som självsäker och trygg. Hon är utmanande vilket också reflekteras i hur hon klär sig, sofistikerat men provocerande. Samantha Jones föredrar urringning, tajta kläder eller korta kjolar och klänningar. Hon anser att männen bara tittar på och bara vill en sak så därför väljer hon att klä sig på det sättet för att lättare få den uppmärksamhet hon vill ha. Ett exempel på att hon är trygg och utmanande är på en fest när Carrie skojar med Samantha och ber henne visa sina bröst. Mitt på dansgolvet där alla ser henne drar hon ner toppen och blottar sig själv.

5.1.3 Carrie Bradshaw

Genom att döma efter uppförande och språk är Carrie Bradshaw en blyg kvinna. Hon vågar inte riktigt ta för sig i situationer där män är inblandade. När hon pratar med män har hon en tendens att ta sig i håret på ett generat sätt och hon säger inte rakt ut vad hon vill, utan låter dem ta det första steget. Ett exempel är när hon blir uppbjuden av en man. Han sträcker fram sin hand men hon vågar inte riktigt ta tag i den. Det behövs en liten knuff av Samantha innan hon börjar dansa med honom.

Carrie Bradshaw är inte vulgär i sitt språk, men inte heller lika tyst som Charlotte York. Hon säger vad hon tycker, men alltid på ett sätt som inte sårar den andra personen som hon pratar med. Hon är försiktig på grund av att hon är rädd för att skapa konflikter vilket hon inte är bra på att hantera. Ett exempel på det är att varje gång Carrie Bradshaw hamnar i en konflikt eller i en obehaglig situation som hon inte vet hur hon ska lösa så shopper hon, bland annat skor. Hon har många skor och varje par skor symboliserar en konflikt som hon inte kunde hantera på rätt sätt. Detta är ett beteende som hon har haft länge och hon har lärt sig att materiella saker hjälper henne att lösa problem. I en scen har hon köpt en dyr klänning på kredit endast för att se bra ut om hennes ex-pojkvän dyker upp. Men det hon inte märker är att hon inte löser dem, utan bara placerar dem djupare in i garderoben, därav alla oanvända skor. Ett exempel i denna situation är när hennes pojkvans hund nafsar sönder ett par dyra skor. Hon blir upprörd, men inser senare att det inte har så mycket med skorna att göra. Hon använder samma taktik när det kommer till att klara av utmaningar eller framgångar som hon stöter på i sin vardag. Ett exempel är när hon ska gå på en dejt. Hon är väldigt snabb med att inhandla ett par nya skor, eftersom hon tror att det kommer att hjälpa henne att få det hon vill ha. Vid ett annat tillfälle har hon köpt sex olika klänningar till en dejt, bara för att göra ett perfekt intryck.

Carrie Bradshaw är väldigt modemedveten, vilket reflekteras i hur hon klär sig och framhäver sig själv. Hon tycker att det alltid är viktigt att visa sig på sin bästa sida, för man vet aldrig när man kan komma att träffa en betydelsefull person. Ett exempel är i en scen där Miranda och Charlotte hämtar Carrie för att gå på en baseboll match. Hon har precis gjort slut med sin pojkvän och vill inte visa sig ute och möjligtvis stöta på honom.

Miranda börjar med att säga:

- *Du är för fin.* Carrie svarar:

- *Jag är hellre för fin än möter Big för första gången och ser ut som jag känner mig.*
(Säsong två, Take Me Out to the Ballgame)

Trots att Carrie Bradshaw är omtyckt bland män och har haft två kärleksfulla förhållanden, känner hon sig ensam. Hon anser inte att det är viktigt att hitta den rätta mannen att dela sitt liv med men hon är fortfarande rädd för att inte göra det. Ett exempel ur en scen där vännerna firar Carries födelsedag. Hon börjar med att säga:

- *Ju längre jag satt vid bordet, desto ensammare kände jag mig. Det slog mig: Jag är 35 och ensam.* Hon fortsätter:
- *... Det kändes sorgligt att inte ha en man som bryr sig om mig. Ingen särskild kille som säger grattis. Ingen jävla själsfrände. Jag vet inte ens om jag tror på själsfränder.*
(Säsong fyra, The Agony and the Ex-Tacy)

Carrie söker inte desperat efter kärleken som Charlotte York gör, men hon avvisar den inte heller om den dyker upp.

Carrie Bradshaw går att beskriva som den moderliga blicken. Hon dömer inte personer och det är henne väninnorna anförtror sig till. Hon försöker också vara stark inför andra när hon mår dåligt. Hon är den bästa vännen alla väninnorna har.

5.1.4 Miranda Hobbes

Miranda Hobbes är den kvinna i serien som är mest dömande. Hon anser att alla män är likadana och att kvinnor inte bör uppföra sig så som de tror att männen vill. Anledningen till varför Miranda Hobbes är hård mot männen som hon knappt känner är ett tidigare förhållande där mannen hon var tillsammans med lämnade henne för en annan kvinna. Detta har resulterat i att hon inte längre kan eller vågar lite på män i allmänhet. Rädslan över att bli sårad igen stör hennes kärleksliv. Exempel på hur hon ser på kärlek går att referera till tredje konversationen om att inte vara hel utan en man. Miranda motsätter sig helt till det faktum att en kvinna bara kan vara hel med en man. Hon ifrågasätter också Charlotte när hon påpekar vad folk skulle säga om de såg henne ensam på en biograf.

- *Folk tittar nog och tänker: "stackars patetiska flicka."* Miranda ifrågasätter med stark ton.
- *Går du inte ut ensam?* (Säsong fem, Anchors Away)

Miranda Hobbes har ett dåligt självförtroende vilket oftast visas på hur hon klär sig och hur hon för sig bland män. Hon känner nu att hon inte duger för någon och har tappat sin självkänsla vilket gör henne osäker på sig själv. Detta speglas i hur hon klär sig och pratar med män. Ett exempel på hennes dåliga självförtroende och hennes sätt att döma män utspelar sig i en konversation mellan henne och en man som kallas för Skipper. Miranda börjar med att säga:

- *Finns det nån kvinna förutom jag som väger över 45 kilo?* Skipper säger:
- *Även om man inte är Miss World, kan man fortfarande vara en intressant person.* Miranda svarar:
- *Menar du att jag inte är söt?* Skipper svarar nej, men Miranda fortsätter:
- *Och då kan jag inte vara intressant. Finns det bara två kategorier? Antingen är man vacker och tråkig eller ful och intressant.* (Säsong ett, Sex and the City)

Mirandas kläder är inte figursydd, utan hon bär lösaktiga kostymer eller träningskläder. Vilket visar sig i samma scen när hon förklarar för Carrie att hon är för finklädd för dit de ska. För henne spelar inte utseendet någon roll. Hon anser att män ska gilla en kvinna för den hon är, oavsett vilka kläder hon bär. När Miranda pratar med män är hon ofta avvisande innan hon lär känna dem och inser att de verkligen vill lära känna henne.

Miranda Hobbes är precis som Samantha Jones och tror inte att äktenskap är ett måste. Hon anser att det är absurt att det bara ska finnas en man till varje kvinna. Ett exempel följer nedan. Charlotte börjar:

- *Alla vet att man bara får två stora kärlekar i livet.* Carrie frågar:
- *Var får du det ifrån?* Charlotte svarar:
- *En tidning.* Miranda är snabb med en kommentar:
- *"Lämpliga teorier som passar just dig"?* (Säsong fem, Anchors Away)

Miranda har en tendens att placera alla män i ett och samma fack. Då hon har en dålig erfarenhet har hon konstaterat att alla män är likadana. Hon pratar därför och behandlar alla män hon träffar likadant; dömande och ointresserad. Det behöver inte alltid vara en negativ förenkling men i hennes fall är den negativ.

5.2 Kvinnornas likheter och olikheter

Trots att kvinnorna framställs på olika sätt finns det omständigheter som förenar dem. Omständigheterna var i början ganska osynliga, men under handlingens gång blev likheterna mer och mer synliga. De självklara olikheterna som går att dra genom att bara titta på det första avsnittet av serien är att de fyra kvinnorna har alla arbeten som skiljer sig från varandra, likheten där är dock att de är välbetalda. Charlotte York arbetar i ett konstgalleri, Samantha Jones arbetar inom PR, Miranda Hobbes arbetar som en advokat medan Carrie Bradshaw skriver för Vouge, modetidning. Kvinnorna bor även på olika områden i New York, men alla i lägenheter. Inredningen i lägenheterna skiljer sig markant åt. Charlotte York lever i en lyx lägenhet mitt i New York och lika så Samantha Jones. Medan Miranda Hobbes och Carrie Bradshaw lever i mindre och enklare lägenheter, men även de centrala.

Kvinnorna har gemensamt att de älskar män och sex och att de inte kan leva utan det. Alla fyra är starka på utsidan, men sårbara på insidan, vilket visas när de inte får den tillfredsställelse de önskar sig från män. Ingen av kvinnorna är heller helt lycklig. Antingen är det kärleksbekymmer eller så är det problem på arbetsplatsen som stör kvinnorna i deras jakt på lycka.

En faktor som de fyra kvinnorna har gemensamt och som verkligen stärker deras relation till varandra är deras starka vänskap. Ingen eller inget kan komma emellan dem. De delar allt med varandra och hjälper varandra med allt. De har ingen annan som kan göra det och ser därför väninnorna som familjemedlemmar.

Kvinnorna har också gemensamt att de alla är rädda. De delar rädslan, vilket för dem närmare varandra utan att de är medvetna om det. De är rädda, men för olika saker. Charlotte York är rädd för att inte hitta en man att dela sitt liv med medan Samantha Jones är rädd för att göra det. Carrie Bradshaw är även hon rädd för att leva livet ensam, utan en man att dela allt med medan Miranda Hobbes delar samma rädsla som Samantha Jones.

5.3 Kvinnornas Stereotyper

Kvinnorna i serien kategoriseras inte efter yrken religion och klass. I denna serie kategoriseras dem efter deras kön och personlighet. Då deras yrken sällan kommer på tal, samt religion och klass går det inte att analysera utifrån dem. Kvinnornas karaktärer speglar sig i deras personligheter och kön. Beskrivningen om hur män och kvinnor är olika stämmer inte alls överrens med kvinnorna i serien. Män, enligt beskrivning är dominanta, självständiga och kontrollerande medan kvinnor är vänligare, socialt känsliga och intresserade av andras lycka. Genom att titta på en scen ur *Sex and the City* går det att konstatera att kvinnorna inte alls är mer känsliga och intresserade av andras lycka. Nedan följer en konversation som stärker det. Kvinnorna är på väg till en förlovningsfest och Charlotte börjar med att säga:

- *Vill ni inte gå dit?* Miranda svarar:
- *Jag ville tills jag såg inbjudan.* Carrie läser upp vad som står:
- *"Två själar, en tanke:"* Vad smörigt, inte alls Dannys stil. Miranda tillägger:
- *Måste varit hennes idé.* "Två själar, en tjugitig fästmö." Charlotte säger emot:
- *Det är vackert! En stor romantisk gest för att visa vad de känner.* Carrie tillägger:
- *Om två personer bara har en tanke, så är det nått som är fel. (Säsong fyra, **The Agony and the Ex-Tacy**)*

Kvinnorna presenteras heller inte utifrån könsstereotyper. Då könsstereotyper stärker klyftan mellan män och kvinnor och minskar den individuella skillnaderna inom en grupp gör serien tvärtemot. Klyftan mellan män och kvinnor blir allt mindre och de individuella skillnaderna mellan kvinnorna blir mer synliga. Ett exempel är återigen den konversation kvinnorna har gällande att kvinnor kan ha sex som män. Nedan följer ett utdrag:

- *Som framgångsrik kvinna har man två val: Man kan försöka hitta den rätte eller k****a runt som en man.*
- *Menar du med massagestavar?*
- *Nej, jag menar utan känslor. (Säsong ett, **Sex and the City**)*

Denna konversation visar hur lite klyftan är mellan kvinnorna och männen. Kvinnorna kan vara lika framgångsrika, både på den ekonomiska samt romantiska. Trots den lilla klyftan skapas fortfarande förutfattade meningar gentemot män vilket ofta könsstereotyper gör. Ett exempel ur serien följer nedan när kvinnorna diskuterar män och kvinnor. Samantha börjar:

- *Vi kan betrakta dem som sexobjekt.* Miranda svarar:
- *Fast männen fixar det inte. De vill varken ha förhållanden eller gillar när vi bara vill ha sex. De får inte upp den.* Samantha tillägger.
- *Då dumpar man dem. (Säsong ett, Sex and the City)*

De fyra kvinnorna framställs varken som fru, mor, dotter, flickvän eller sexobjekt, vilket ofta är en väldigt vanlig framställning av kvinnor i media. De yrken kvinnorna har är inte heller speciellt kvinnliga, eftersom det är yrken med mycket makt och det är vanligtvis männen som brukar ha sådana typer av arbeten. En annan vanlig och typisk framställning av kvinnor är att de brukar vara vackra, välutbildade och unga. I detta fall befinner sig kvinnorna i 35-40 åldern och i den åldern brukar de flesta kvinnor redan vara gifta och ha en familj.

Den feministiska synen idag är tydlig och säger att kvinnan är underordnad mannen. I Sex and the City kämpar kvinnorna för att bryta det mönstret. Samtalet kvinnorna hade om att kvinnor kan ha sex som män, man struntar bara i känslorna. Carrie testade denna teori och det gick vägen utan några som helst problem. De typer av feminism som framkom då var ninja feminism och cynism feminism. Ninja feminismen beskriver problemet och hittar en åtgärd till det. Genom cynism feminismen tar Carrie tag i problemet och åtgärdar det. På detta sätt vänder hon på könsordningen och tar makten genom att låta mannen känna på det förtryck som de själva brukar utsätta kvinnorna för.

Den traditionella kvinnan är varm, mjuk och har en uttrycksfull personlighet. På ett sätt föreställer det alla fyra kvinnor i serien. De är alla ödmjuka och vänliga mot varandra och de vill även varandra väl. Ofta när man tänker på den traditionella kvinnan tänker man på kvinnan som gifte sig, slutade att arbeta för att ta hand om barnen och hemmet medan hennes man står för inkomsten. I detta fall är det inte så. Därför beskriver den traditionella kvinnan alla kvinnor på sitt sätt. Den typiska kvinnan däremot framställs inte heller, vilket det vanligtvis också gör. Alla kvinnor i Sex and the City är inte storbystade, med smal midja, breda höfter, långa ben.

5.4 Seriens beskrivning inom såpopergenren

Det kan konstateras att SATC varken är en traditionell eller en postmodern såpopera. Serien har inslag från båda termerna och anses därför vara en blandning av två ingångar i en genre med inspiration från filmens värld, vilket också var meningen från början med serien. Trots att serien utspelar sig i New York är den traditionell då handlingen kretsar runt relationerna till männen och varandra, vilket är en viktig komponent i en traditionell såpopera. Ett annat drag som kopplar serien närmare den traditionella synen är att handlingen styrs av relationsförvecklingar då handlingen präglas av kvinnoproblem och deras relationer med män. Även denna komponent är betydelsefull för en traditionell såpopera och urskiljer den traditionella mot den postmoderna.

Den moderna sidan av SATC är att serien vänder upp- och ner på den könsordning som finns i dagens samhälle, vilket kan visas då kvinnorna tycker att det är okej att leva som männen gör, både i yrkeslivet och i sexlivet. Dock håller sig SATC närmare verkligheten på så vis att en dag inte motsvarar tre till fyra avsnitt, vilket det oftast gör i den traditionella såpoperan. Här utspelar sig en dag ett avsnitt på ungefär trettio minuter, vilket gör att handlingen går mycket fortare framåt.

SATC tar också kvinnan ett steg framåt. I den traditionella såpoperan läggs inte mycket vikt på att framställa kvinnan på ett sexigt och modernt sätt, utan här ligger fokus i att kvinnan ska vara en familjefigur som har sitt största intresse i att se till att familjen har det bra samt håller ihop familjen. I SATC framställs kvinnan på ett mer modernt sätt där vikten ligger på sexualiseringen och objektgörandet av kvinnor och kvinnokroppen.

Serien lutar mer åt det moderna hållet då den konstruerar gemenskap, markerar individualitet och ibland skapar motstånd mot samhällets manliga ledande ställning, vilket är vanligt bland populärkulturen och de moderna såpoperorna.

SATC blir traditionell igen då den upprätthåller uppfattningen om kvinnors behov av manlig bekräftelse. Kvinnornas huvudsakliga uppgift är omvårdnad och att representera det goda, medan männen framställs som maktlystna och egoistiska. Det enda sättet som männen kan övertalas till godhet är om kvinnorna vädjar till dem med hjälp av sin charm, intuition och sin skönhet. Kvinnor beskrivs på utsidan som starka och framgångsrika men innerst inne är de mjuka samt känslomässigt beroende av männen.

6. Diskussion

6.1 Kvinnornas framställning

Serien fokuserade på att framställa kvinnorna på olika sätt. Några exempel som är tydliga är att kvinnorna har annorlunda arbeten. De bor och inreder sina hem olika. Deras personligheter framställs också olika med hjälp av hur de klär sig, hur de uppför sig i situationer och vilken syn de har på män samt förhållanden. Serien utspelar sig mycket på dessa olikheter och det är olikheterna som för serien framåt. Hade de inte funnits eller inte varit lika synliga hade serien inte varit lika framgångsrik.

Trots skillnaderna fanns det också likheter mellan kvinnorna, som nästan, står ut mer än vad olikheterna gör. Trots att kvinnorna har varandra är de ensamma och söker desperat efter bekräftelse hos män.⁵⁸ Kvinnorna verkar tuffa och framgångsrika på utsidan, men i själva verket är de osäkra på insidan och beroende av männen, alla på olika sätt och med annorlunda krav. Alla har de gemensamt att de vill bli lyckliga. De kan inte leva utan kärlek, sex och definitivt inte utan män. Undersökningen har bidragit till att min bild av kvinnorna har ändrats och inte längre är densamma.

Genom att dra slutsatser från problemformuleringen kan det konstateras att kvinnorna i serien framställs rättvist. Då feminismen anser att media nervärderar kvinnor i media genom att inte visa dem överhuvudtaget eller genom att visa dem genom stereotyper⁵⁹ motsätter sig SATC på sätt och vis detta. En del drag eller sätt kan tyckas vara av stereotypa karaktärer men här presenteras i alla fall olika typer av kvinnor, vilket inte ofta förekommer i media. Några av de dragen kan exempelvis vara Charlotte Yorks strikta klädsel eller syn på meningen med livet i jämförelse med Samantha Jones. Ett annat drag är Miranda Hobbes hårda och bestämda syn på män och kvinnor medan Carrie Bradshaw har en mer avslappnad uppfattning. Denna framställning kan vara ett strategiskt val då utbudet av all mediebaserad information har ökat. För att nå så många tittare som möjligt valde skaparna att göra denna typ av framställning.

---

⁵⁸ Lillequist, M (2000)

⁵⁹ <http://www.kvinnoforbundet.fi>

Det är också männen som oftast framställs som en hjälte medan kvinnan ska vara underordnad. I detta fall är det tvärtemot, kvinnan är stark och klarar sig på egen hand. Jämställdheten kan hindras att gå framåt då en och samma syn på kvinnor återkommer. Men i detta fall är det annorlunda.

Som nämndes ovan representerar serien inte bara en syn på kvinnor. Samhället är på väg mot en förändring och likaså är kvinnorna. Den traditionella bilden av kvinnan håller på att brytas upp och ersättas av kvinnor som anser att män och kvinnor kan leva på samma sätt på lika villkor. Kvinnan ska inte känna att den enda meningen med livet är att skaffa en man och gifta sig, utan kvinnan har rätt till att leva på samma villkor som männen.

6.2 Framträdande av stereotyper

Något som var tydligt i serien var att kvinnorna inte presenterades utifrån de stereotypiska drag som många är vana vid. Kvinnorna var varken någon mor, flickvän, fru eller sexobjekt, utan de var fyra självständiga kvinnor med framgångsrika yrken. Det serien gjorde var att presenterar många olika intryck och framställningar och en del av dessa kan anses vara stereotypa.

En tydlig framställning som gjordes och som anses vara en stereotyp var den *traditionella kvinnan*. Kvinnorna är mjuka och varma med minst sagt uttrycksfulla personligheter. Trots att de framställs som tuffa finns det fortfarande de stereotypiska dragen som brukar finnas hos kvinnor och deras framställning. Oavsett hur tuffa de verkar vara så dyker det upp situationer då den känsliga sidan kommer upp, vilket är vanligt i framställningen av kvinnor. Ett exempel är när kvinnorna i serie har avslutat ett förhållande. Tittaren får bara ta del av hur ledsen kvinnan är men inte om mannen i fråga är sårad eller inte. Detta bevisar dock att problemet med den kvinnliga framställningen fortfarande finns kvar. I SATC var framställningen inte så tydlig men den fanns där. Alla kvinnorna är denne stereotyp, fast alla på olika sätt. De bryr sig om varandra och de är mjuka och vänliga mot varandra, men de har alla olika sätt att visa det på.

Som nämndes i resultatet förekom inte den vanliga formen av stereotypisering som vanligtvis brukar representera kvinnor i media. Bilden om att kvinnorna ska vara smala med stora bröst, smala midjor samt breda höfter förekom inte alls tydligt. Kvinnorna representerade inte en

kroppstyp, utan de representerade olika tankesätt istället, vilket ger andra stereotypa drag och karaktärer. Serien strävade inte efter att göra kvinnan till ett objekt som det oftast görs. Utan målet var att visa hur kvinnor kan leva utan att känna att de gör fel.

Kvinnorna framställdes mer utifrån ett manligt synsätt, vilket också var meningen. Den typiska kvinnan gick inte att finna i SATC. Istället fann man den alldagliga kvinnan som alla kan relatera till. Det finns nog en Samantha, Miranda, Charlotte och Carrie hos varje kvinna, men det är inte alla som vågar leva ut sina personliga drag för de är rädda för vad samhället ska tycka och framförallt säga.

6.3 Feministisk synvinkel

Om man ska se undersökningens resultat ur ett feministiskt perspektiv ser man att serien inte förespråkar jämställdhet i den offentliga sfären som liberalfeminismen gör.⁶⁰ De fyra kvinnorna har alla ett bra och framgångsrikt jobb vilket framställer dem som lika starka som männen på den marknaden, men den jämställdhet som representeras i serien är den på andra plan, vilket är den sexuella.

Resultatet visar två andra former av feminism som framställs väldigt tydligt i det första avsnittet av serien. Ninja feminismen⁶¹ som låter männen känna på det kvinnliga förtrycket visas i en scen där Samantha Jones i det första avsnittet av säsong ett förklarar för de övriga väninnorna att kvinnor kan ha sex som män. Enligt henne ser män bara till sina egna behov och lämnar kvinnan utan att fylla hennes. Carrie Bradshaw, genom Cynism feminism⁶² provar på det påstående och har sex med en man utan att bry sig om hans behov. På detta sätt vänder hon på könsordningen och tar makten genom att låta mannen känna på det förtryck som de själva brukar utsätta kvinnorna för. Det är inget förtryck som skadar kvinnan men det är ett förtryck som nervärderar kvinnan och som inte förespråkar jämställdhet.

Feminismen kämpar för att synen på män och kvinnor ska vara densamma. De kämpar också för symbolen av kvinnan. Serien representerar feminism på så vis att de inte framställer kvinnan ur ett manligt perspektiv, utan kvinnan framställs ur olika vinklar för att presenterar

---

⁶⁰ <http://www.kvinnoforbundet.fi>

⁶¹ Björk, N (1996)

⁶² Björk, N (1996)

olika typer av kvinnor. I denna serie och i detta fall ger media inte en felaktig bild av de fyra kvinnliga huvudkaraktärerna i serien.

6.4 Seriens framställning

SATC är varken en traditionell eller en postmodern såpopera. Serien har lite av varje med inslag från filmvärlden. Ett exempel är att den traditionella såpoperan ofta brukar utspela sig i en mindre stad där handlingen kretsar runt olika familjer. Familjerna är sedan ihopkopplade genom arbeten och förhållanden. I detta fall utspelar sig SATC i en storstad men hela tiden runt några återkommande områden. Kvinnorna är sammankopplade med varandra genom deras starka vänskap och förhållanden till män och sex. Traditionella såpoperors handling förs framåt av relationsförvecklingar, vilket också SATC delvis gör. Tittarna får hela tiden följa kvinnorna och deras relationer till män och till varandra. Serien erhåller romantik och starka känslor. En annan del som knyter serien till den traditionella såpoperan är att publiken för det mesta består av kvinnor.⁶³ SATC innehåller dock lite komedi vilket inte är vanligt för en såpopera.

Det som gör att serien lutar åt det postmoderna hållet är att serien konstruerar gemenskap, markerar individualitet och skapar motstånd mot samhällets manliga ledande ställning. Kvinnorna är självständiga på många plan. De försörjer sig själva och de tar hand om sig själva fysiskt. Gemenskapen är att de har varandra. De har en väldigt stark vänskap som ingen eller inget kan komma emellan. Serien gör också ett stort motstånd till den rådande manliga ställningen i dagens samhälle. Kvinnorna anser att det är dags för alla kvinnor att leva precis som männen gör, maktlystna och egoistiska. Serien är också modern på så vis att den visar annorlunda och inspirerande visioner om hur kvinnor samt män ska vara och hur ideala relationer mellan män samt kvinnor ska se ut, vilket kan bekräftas genom att studera tre av kvinnorna.⁶⁴ Det går att se markanta skillnader och redan här kan man se att serien varken är traditionell eller postmodern, den är en blandning av två verkligheter. Serien bryter även mot den rådande könsordningen med dess starka åsikter och syn på livet.

Trots att kvinnorna presenteras som starka individer är de ändå svaga och beroende av män, vilket återigen tar oss tillbaka till den traditionella tiden. Den moderna såpoperan håller sig

---

⁶³ Geraghyts, C (1992); Lillequist, M (2000)

⁶⁴ Lillequist, M (2000)

närmare till verkligheten, vilket också SATC gör. Här filmas inte serien ur ett tidsperspektiv som den traditionella såpoperan har tendenser att göra. Utan här kan en dag bestå av 20 minuter medan den traditionella såpoperan visar tre avsnitt som kan beskriva en dag av händelser.

6.5 Förslag till vidare forskning

Andra ingångar som kan vara tänkbara att använda på SATC är att få andra personers syn på karaktärerna och serien. Detta skulle göra att undersökningen blir mer trovärdig om andra personer fick komma till tals och svara på frågor om SATC samtidigt som undersökningen skulle få ett bredare perspektiv.

Istället för att bara välja ut sex avsnitt som denna undersökning syftar till att göra kan samma studie göras på alla avsnitt i alla säsonger. Även här för att få ett bredare perspektiv.

SATC skulle kunna jämföras med en annan serie. Här skulle kvinnornas framställning kunna jämföras med varandra och se lika eller olika de framställs. Det skulle vara intressant om det visar sig att kvinnorna på något vis liknar varandra i utseende eller exempelvis beteende.

Referenser

Adams, E; Rollings, A (2007): *Game Design and Development, Upper Saddle River*. NJ; Pearson Prentice Hall

Angelöw, B, Jonsson T (2000): *Introduktion till socialpsykologi*. Lund: Studentlitteratur

Aronsson, E; Wilson, T; Akert, R. (1999): *Social Psychology*. 3:e upplagan. Harlow, New York; Addison-Wesley Educational Publishers Inc.

Björk, N (1996): *Under det rosa täcket. Om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*. Stockholm: Wahlström & Widstrand.

Brown, M (1994): *Soap Opera and Women's Talk. The Pleasure of resistance*. Thousand Oaks, California: Sage production.

Brunsdon, C (1983): *Crossroads: Notes on Soaps Opera* I Kaplan, Ann E (red) *Regarding Television – Critical Approaches: An Anthology*. Frederick, Md: university Publications of America.

Bånge, P (2010): *Från ungdomlig dekadens till den stora kärleken?: Sex and the City från början till slut; en utvecklingsstudie*. Stockholms universitet, Humanistiska fakulteten, Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (JMK). Studentuppsats.

Curran, J, Gurevitch, M (1996): (red): *Mass Media and Society (second edition)*. London: Arnold.

Eagly, A, Johannesen-Schmidt, M, van Engen, M. (2003): *Transformational, transactional, and laissez-faire leadership styles: A meta-analysis comparing women and men* [Elektronisk version]. *Psychological Bulletin*, 129, 569-591.

Eagly, A, Karau, S. (2002): *Role theory of prejudice toward female leaders* [Elektronisk version]. *Psychological Review*, 109, 573-598.

Gemzöe, L (2002): *Emancipation, the media and modernity: arguments about the media and social theory*. New York: Oxford University Press.

Geraghty, C (1992): *Women and Soap Opera. A study of Prime Time Soaps*. Cambridge: Polity Press/Blackwell Publishers.

Gerhard, J (2005): *Feminist Media Studies, Vol 5, No 1*. Taylor & Francis Group Ltd.

- Hirdman, A (2002): *Tilltalande bilder – Genus, sexualitet och publiksyn i Veckorevyn och Fib aktuellt*. Falun. Atlas.
- Hirdman, Y (2001): *Genus, om det stabilas föränderliga former*. Malmö: Liber.
- Hjort, A (1985): *Kvinderne og Dallas* i Pittelkow, R (red) *Analyser af TV*. Köpenhamn: Medusa.
- Hobson, D (1989): *Hosewives and the mass media* I Hall, Stuart m fl (red) *Culture, Media, Language*. London: Hutchinson.
- Hollows, J (2000): *Feminism, feminity and popular culture*. Manchester: Manchester University Press.
- Holme, I, Solvang, B (1997): *Forskningsmetodik. Om kvalitativa och kvantitativa metoder*. Lund: Studentlitteratur.
- Karlsson, R, Källman, P (2008): *Vänskap i förändring? – en studie huruvida en TV- serie förändras*. Högskolan Halmstad, Sektionen för hälsa och samhälle (HOS). Studentuppsats.
- Lillequist, M (2000): *Våp, bitchor och moderliga män. Kvinnligt och manligt in såpoperans värld*. Umeå: Boréa Bokförlag AB.
- Macdonald, M (1995): *Representing Women. Myths of Feminity in the Popular Media*. New York: Oxford University Press Inc.
- Modleski, T (1982): *Loving with a Vengeance*. New York: Methuen.
- Pollock, Griselda (2000): *Konst, kön och blick: feministiska bildanalyser från renässans till postmodernism*. Red: Lindberg, Anna Lena. Stockholm: Norstedt
- Samuelsson, C (2010) *Vem är hon? En undersökning av identitetskonstruktioner i TV-serien Sex and the City*. Stockholms universitet, Humanistiska fakulteten, Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (JMK): Studentuppsats
- Sohn, A (2002): *Sex and the City- Kiss and tell*. London: Bowtree
- Van Zoonen (1994): *Feminist Media Studies*. CA: Sage Publications
- Östbye, H, Knapskog, K, Helland, K, Larsen, L (2004): *Metodbok för medievetenskap*. Trelleborg: Berlings Skogs

HAARETZ. [www.haaretz.com] 2010-11-20

Kvinnoförbundet. [www.kvinnoforbundet.fi] 2010-11-19